

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת תצוה

תורה

השפעת הלבוש על חיי האדם.

שְׂמוֹת פֶּרֶק כּוֹז (ב) וְעִשְׂתֵּי בְגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אֲזִיזָה לְכֹהֵן וּלְתַנְאָרָת: (מג) וְהָיוּ עֲלֵי־אֶהָרֹן וְעֲלֵי־בָנָיו בְּבָאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֹן בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וְלֹא יִשָּׂאוּ עָוֹן וּמָתוּ זִקְתָּ עֹלְמָם לֹן וּלְרַעוֹ אֲזִזְרִיו:

שאלות:

א { בפרשה זו עיקרה לבאר את בגדי הכהונה ומאריכה פרק שלם על כך ומפרטת את סוגי חומרי הגלם של הבגדים ואף את הצבעים וגם צורת עשייתם, והדבר תמוה מה כל כך משנה עד שהתורה צריכה לפרט כל כך על בגדי הכהנים? ב { עוד צריך להבין מדוע צריך לכך חכמי לב ולא מספיק חייט אומן? ג { גם מדוע נקראים בגדי קודש? ד { עוד מבואר בחז"ל שבכוח בגדי כהונה לכפר על כלל ישראל הלא דבר הוא מאחר והדבר רק חיצוני בלבד? ה { עוד יותר קשה שהתורה מחייבת מיתה לכהן שעובד בלי בגדי כהונה מדוע?

החיצוניות משפיעה על הפנימיות והסביבה:

הנה ישנם רבים הטועים בהשקפת עולמם כי הלבוש של האדם אין לו ערך ומשמעות בעבודת השם, אולם התורה באה ללמדנו עד כמה יש משמעות לבגדי האדם ואינו דבר של מה בכך, ומדגם לדבר התורה מדברת על בגדי הכהנים אשר יש חשיבות הן לחומרי גלם ממה עשויים והן לצבעיהם והן לצורתן וק"ו במלאכת מחשבת כיצד מכון בשעת יצירתם לשם קדושת בגדי כהונה שאחרת הן נפסלים, בהיות ויש משמעות לעבודת הכהנים עם בגדים שמתוכננים מתחילה ועד הסוף ברוח התורה, וכאשר נעשים לפי הוראות התורה הרי נהפכים לבגדי קודש עד שמרוב קדושתן בכוחן לכפר על כלל ישראל ומאידיך בהעדרן חייב מיתה. וכך בגדי כל אדם יש להם משמעות וחשיבות שיעשו מחומרים המותרים ואם ח"ו יש בהן בחומרי גלם שעטני"ז נענש על כך ומעכבת תפילתו, ומאידיך כאשר מכבד את השבת בבגדים מכובדים שמצווה על כך מקבל את שכרו, והראיה לכך שהן בעלי השפעה שכן בגדי מלכות שונים מבגדי כל אדם ומדוע אם אין לכך משמעות, כאשר מצינו אצל יוסף ואצל מרדכי היהודי, אלא ודאי שלא לחינם קרא להן רבי יוחנן מכבודותא, כי הבגדים נותנים יקר גדולה וכבוד לאדם ומשפיע על הלבושן לכבד את מעמדו ועל סביבתו, וכל כך החמירו חז"ל שאם ת"ח יש רבב על בגדו חייב מיתה, כאשר אנו רואים מנהג כל העולם בכל צבא להלבישם בגדים המיוחדים לאנשי צבא ולא ככל האדם בכדי להראות השתייכות וקשר לצבאו, וכן השוטר מקפיד ללבוש בגדי השוטרים אשר בהן מראה את מעמדו ותפקידו, כך כל אדם במלבושו קובע את מעמדו והשתייכותו לאן הוא קשור ומושפע גם הוא בעצמו מכך, וק"ו אצל האשה שהדבר בא לידי ביטוי בצניעותא של האשה, וכמאמר בכתוב כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, ולכן חובה לתת את הדעת הן האיש אשר הולך בדרך התורה והוא מלגיון המלך והוא מצבא השם כמה חשוב שיכבד את מעמדו ויתן את דעתו על מראיתו הן בצורת הבגד תורה והן בניקיון בגדיו וצחצוח נעליו וק"ו שלא יהיה רבב על בגדו ויתן דעתו על מגבעתו שתהיה מוברשת ונקיה, ולא מאלה שהולכים מבלי להתייחס למראיתן ומחללים שם שמים במראיהן, והן האשה שתתן דעתה להיראות כבת מלך ותתן ליבה על בגדיה הן בצורה והן בצבע והן במידות הבגד אשר פעמים רבות מקצרים החצאית כאילו רוצים לחסוך כמה ס"מ של בד ונחשפים רגליה לאחרים או בצמידות הבגדים לגופה עד שמבליטה כל אבריה, כאשר אפשר להתבונן בבגדי מלכת אנגליה והדומות לה כיצד מתבלשים בצורה מכובדת, כי בכך נמדדת עבודת האדם, אף גם זאת משפיע על חן האדם ולדוגמה אחת הבעיות שאשה מתלבשת יפה רק כאשר יוצאת בחוץ ואילו בבית לובשת בגדים עלובים פעמים שגורמת לבעלה לחוסר מציאות חן ואף מפר את שלום הבית, ועוד דוגמאות רבות מחיי האדם תן לחכם ויוסף לקח.

חובת האדם לכבד את מעמדו:

ובזה נבוא לביאור פרשתנו הרי אחד ההבדלים בין אדם לבעלי חיים בלבושו שבעלי חיים ערומים ואילו האדם כתוב בבראשית פרק ג (כא) וַיַּעַשׂ יְקֹקֶךָ אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׂם: והוא בעצם ביטוי לצניעות האדם וכבודו של האדם, וכפי רום מעלתו כן בגדיו יותר מכובדים כאשר **מצינו אצל יוסף בבראשית פרק מא (מב) וַיִּסַּר פְּרָעֹה אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּלְבָּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל־צַנְאוֹ: וכן אצל מרדכי שכתוב באסתר פרק ח פסוק טו וּמִרְדֵּכָי יָצָא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבוֹשׁ מְלָכוּת תְּכֵלֶת וְחֹזֶר וְעִטָּרַת זָהָב גְּדוּלָה וְתַכְרִיף בָּוָץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שִׁשְׁן צָהָלָה וְשִׁמְחָה: ולזאת מבואר **במסכת בבא קמא דף צא ע"ב** כי הא דרבי יוחנן קרי למאני מכבודותא, וכאשר יבחן האדם את עצמו ויראה שאם הולך לשמחה או להתייצב לפני אדם נכבד נותן דעתו על לבושו שיהיה הולם את מעמדו, ואכן גם כל אדם מכובד ככל שיהיה יודע את מעמדו ומתלבש בהתאם למעמדו, וכל זאת מפני שהוא מבין כי צורת הלבוש קובעת את מעמדו וכבודו, **ולכן ההלכה מחייבת את האדם בתפילתו** שכאשר מתפלל ועומד לפני בורא עולם צריך לתת דעתו להיות לבוש בצורה מכובדת כיאה ונאה למי שעומד לפני מלך מלכי המלכים, כמבואר **במסכת שבת דף י ע"א** אמר רב אשי חזינא ליה לרב כהנא, וכי כי איכא שלמא לביש ומתכסי ומתעטף ומצלי, אמר הכון לקראת אלהיך ישראל. **וכן נפסק בשו"ע או"ח סימן צא ס"ו בשם הטור** וכשהיה עת שלום היה מתקשט בבגדים נאים ומתפלל. **וכמו כן מחוייב האדם לכבד השבת** בבגדי כבוד **כמבואר במסכת שבת דף קיג ע"א** וכבדתו מעשות דרכיך, וכבדתו שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול. וכי הא דרבי יוחנן קרי למאניה מכבודותי. **וכן נפסק בשולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רסב****

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

סעיף ג ילבש בגדיו הנאים וישמח בביאת שבת כיוצא לקראת המלך וכיוצא לקראת חתן וכלה, ולכן בדומה לכך כל אדם מחוייב לכבד את מעמדו בלבוש ההולם ומתאים ללגיון של מלך ולבת מלך. **וכן חייב האדם לכבד את אשתו ולקנות לה בגדים נאים כמ"ש בשו"ת נחלת שבעה (סי' יב)** מה שכתבו בכתובה ואוקיר אינו ענין בפני עצמו, אלא נמשך לפניו ולאחריו, ואוקיר ואכבדך, ובמה, שאפרנסנה לכבדה במלבושים, וכדרי"י דקרי למאני מכבדותא. ע"ש, **וכדברי המהרש"א בחידושי אגדות מסכת יבמות דף סב ע"ב** ומכבדה יותר מגופו דהיינו להלבישה בגדים מכובדים יותר ממנו כדאמרינן קרי למאני מכבדותיה וק"ל: **וכן נפסק בשו"ע היו"ט סימן תקכט סעיף ב** חייב אדם להיות שמח וטוב לב במועד, הוא ואשתו ובניו וכל הנלוים אליו. כיצד משמחן, הקטנים נותן להם קליות ואגוזים, והנשים קונה להם בגדים ותכשיטינן. **כפי ממונו.**

חומרת המזלזל בלבושו:

מאידיך אנו מוצאים כי התורה מקפידה על חומרי הגלם שממנו נוצר בגדו של האדם ואוסרת בדברים פרק כב (יא) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: **וכן ויקרא פרק יט (יט)** אֶת־חֻקֵי תְשֻׁמְרוּ בְּהַמִּתְּךָ לֹא־תִרְפִּיעַ פְּלָאִים שְׂדֵךְ לֹא־תִזְרַע פְּלָאִים וּבְגָד פְּלָאִים שֶׁעֲטָנָז לֹא יַעֲלֶה עִלְיָךְ: **ומבואר בספר יסוד יוסף (פרק לח)** דמי שלובש בגד שעטנז אפילו בשוגג, אין תפלתו נשמעת ומקובלת כלל, אפילו אם מתפלל בכוונה, ועוד יותר **כתב בדרושי הצ"ח (דרוש ח אות ו)** דמי שלובש פעם אחת שעטנז אזי מ' יום אין תפלתו מתקבלת. הרי לנו עד כמה משפיע הלבוש לרעה על האדם. אף חז"ל החמירו בעונשו של המזלזל בניקיון לבושו ואמרו **במסכת שבת דף קיד ע"א** ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה, שנאמר כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משניאי. **וכן כתב הרמב"ם הלכות דעות פרק ה הלכה ט** מלבוש תלמיד חכם מלבוש נאה ונקי, ואסור לו שימצא בבגדו כתם או שמנונית וכיוצא בהן, ולא ילבש לא מלבוש מלכים כגון בגדי זהב וארגמן שהכל מסתכלין בהן, ולא מלבוש עניים שהוא מבזה את לובשיו אלא בגדים בינונים נאים, כמו כן אמרו חז"ל **במסכת אבות פרק ג משנה יא** רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות וכו' אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא: **וכתב בספר יראים סימן תיז [דפוס ישן - קיא]** ותניא בת"כ קדשהו במה אתה מקדשו במאכל ובמשתה ובכסות נקייה וכתוב וביום השביעי מקרא קדש וכשם שצוה הכתוב לקדש ראשון ושביעי כך צוה לקדש חולו של מועד דכתיב אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש. **וכ"כ כתב התניא סימן נ"א** חייב לכבדו במאכל ומשתה ובכסות כשאר י"ט עכ"ל, **ובספר שבולי הלקט סדר פסח סימן רכ.** **וכן פסק המגן אברהם סימן תקל סק"א** ועכ"פ עונשו גדול דאמרינן המחלל את המועדות כאלו עובד ע"א ופירש"י דהיינו ח"ה, **וכ"כ המ"ב שם סק"א.** **הראת לדעת עד כמה החמירו חז"ל על המזלזל בחוה"מ בלבושו כי בהן מכבד ובהן מבזה.**

במעלת בגדי כהונה:

ובזה יובן היטב מדוע התורה האריכה לפרט כיצד צריך שיהיו בגדי הכהונה בהיות ויש משמעות למלבושו של האדם ולכן חשוב מאוד כיצד יעשו אותם ומאיזה חומר ואיזו כוונה, וכמ"ש הרמב"ן שמות פרשת תצוה פרק כח פסוק ב לכבוד ולתפארת - שיהיה נכבד ומפואר במלבושים נכבדים ומפוארים, כמו שאמר הכתוב כחתן יכהן פאר (ישעיה סא ו), כי אלה הבגדים לבושי מלכות הן, כדמותן ילבושו המלכים בזמן התורה, כמו שמצינו בכתנת ועשה לו כתנת פסים (בראשית לו ג), שפירושו מרוקמת כדמות פסים, והיא כתונת תשבץ כמו שפירשתי, והלבישו כבן מלכי קדם. והיו הבגדים צריכין עשייה לשמן, ויתכן שיהיו צריכין כוונה, ולכן אמר ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה, שיבינו מה שיעשו עכ"ל. והוסיף הריקאנטי שמות פרשת תצוה פרק כח פסוק ב ובעבור כי סוד הבגדים גדול על כן אמר [פסוק ג'] ואתה תדבר אל כל חכמי לב, שיבינו ויכוונו למה שיעשו. והוסיף על כך האור החיים הקדוש בשמות פרשת תצוה פרק כח פסוק ב לכבוד ולתפארת פירוש על פי דבריהם ז"ל (הקדמת תיקונים) כי הח' בגדים ד' של בגדי לבן ירמזו אל ד' אותיות של שם הוי"ה ברוך הוא, וד' בגדי זהב ירמזו אל ד' אותיות של שם אדנ"י, ודע כי שם הוי"ה ברוך הוא יתיחס אליו כינוי התפארת כידוע, ושם אדנ"י יתיחס אליו כינוי הכבוד עכ"ל. ולכן דרשו חז"ל בפסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שמות פרשת תצוה פרק כח סימן מג ולא ישאו עון ומתו. מלמד שמחוסרי בגדים במיתה: **וכ"כ רש"י שמות פרשת תצוה פרק כח פסוק מג ומתו** - הא למדת, שהמשמש מחוסר בגדים במיתה: **הראת להשכיל ולהבין עד כמה משפיעים הבגדים על עבודת הכהן, כמו כן כל אדם בעבודת השם שלו וכאשר נספר להלן מעשיות המעידות על כך.**
מעשה שהיה עם רבי אלימלך מליזנסק כיצד הבגד משפיע על האדם:

מסופר על רבי אלעזר בנו של רבי אלימלך מליזנסק שבקטנותו היה מאוד שובב וכבר התקרב לגיל הבר המצוה ולא ניכר בו סימני גדלות והיו מעירים על כך לאביו, והשיב כי תמתינו ותראו מה יהיה אחרי הבר מצוה הזמין רבי אלימלך את החייט לביתו וביקש ממנו כי הוא רוצה להזמין את החליפה לחתן הבר מצוה אך בתנאי שהוא יהיה נוכח בכל שלבי תפירת החליפה, וגם ביקש מהחייט שבזמן שהוא תופר את החליפה יכוון שהבגד יהיה לכבוד הקב"ה, ואכן כאשר התחיל לגזור את הבד אמר שעושה כן לכבוד הקב"ה, כאשר הגיע לכתפיים אמר לו לומר שהוא תופר את הכתפיים עבור רבי אלעזר שיניע כתפיו רק לכבוד הקב"ה, כאשר הגיע לשרוולים ביקשו לומר שהוא תופר השרוולים לכבוד רבי אלעזר שיוכל להגביה ידיו רק לכבוד הקב"ה, וכך היה אומר בכל חלק מהבגד עד שכולו נעשה שישמש לכבוד הקב"ה, בהגיע יום הבר מצוה ולבש חתן הבר מצוה את אותה חליפה תיכף שרתה עליו קדושה ורוח אחרת מפעמת בו ומאותו רגע הלך ונתעלה עד היותו גדול בישראל.

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מעשה עם המקובל הרה"ג עובדיה הדאיה זצ"ל להוציא ציציות בחוץ:

ולדוגמה נציין אחד מהדברים המאפיינים את עולם הישיבות מלבד החליפה והמגבעת אף להוציא ציציות בחוץ, ולצערנו יש כאלה שמתביישים בכך, ויש אשר טוענים היות ולפי הקבלה יש עניין להסתירם אינם מוציאים אותם בחוץ, אולם אספר מעשה שהיה איתי בלומדי בישיבה קטנה בערך בשנת תשכ"ח פגשתי בראש המקובלים דאז **המקובל הרה"ג עובדיה הדאיה זצ"ל בעל הישכיל עבדי** ונגשתי אליו לשאול אותו את השאלה הזאת בהיותי ספרדי ולפי הקבלה אין להוציא ציציות החוצה מאידך בעודי בישיבות אשר מקובל לחזק את הדמות של הבן תורה נהגו להוציא ציציות בחוץ מה עלי לעשות? והשיבני כי כל זמן שאתה לומד בישיבה עליך להוציא ציציות בחוץ ולשמר את הדמות של בן תורה. הרי לך שגדול המקובלים אשר כל רז לא אניס ליה והורה בבירור שראוי להתייחס ללבוש של הבן תורה כי הדבר משפיע.

מעשה בזמן האריז"ל עם מהר"י נאג'רה לבוש מכובד בשולחן שבת:

מסופר שפעם אחת לביל שבת קודש היה רבי ישראל נאג'רה שר זמירות שבת על שולחנו כמנהגו הטוב ראה רבנו האר"י ז"ל שמלאכי השרת לאלפים ורבבות יודונו לביתו של המשורר להשתעשע בשיריו פתאום בא מלאך אחד וסילק את כל מחנות מלאכי מעלה שהיו שרויים שם, הבין האר"י ז"ל שהסיבה היא כי זרועותיו של רבי ישראל נאג'רה היו מגולות ומחמת החום הגדול גם לא עטף ראשו במצנפת הגדולה, כיון שהרגיש האר"י בדבר זה שלח אליו שנים מתלמידיו הקדושים את רבי חיים ויטאל ואת רבי יצחק הכהן, כשכנסו הרבנים הקדושים לביתו של רבי ישראל אמרו לו מלאכי האלקים היו עמד להשתעשע בשיריך ועתה סתלקו למעלה משום שלא ישבת בכבוד הראוי על יד שולחנך, כיון ששמע רבי ישראל נאג'רה את דברי גורי האר"י נתעטף בגלימתו והצטנף במצנפת וחזר שוב לשיר שיריו האלקיים בכבוד וברעדה מיד החלו שוב מלאכי עליון לבוא לביתו ונהנים מפזמוניו כמזמוטי חתן וכלה והאר"י ז"ל ותלמידיו רואים ומתפללים על המראה.

מעשה עם הבבא סאלי בגדי כבוד בשולחן שבת:

וראיתי בספר מעשה נסים ח"ג של הרב מוגרבי הי"ו בסיפור הראשון על אדם בשם שמעון בוזגלו אשר נולד להם בן מחונן והיה להם הצלחה ויום אחד נעשה הבן חולה והתהפך עליהם מזלם יעצו להם ללכת לבבא סאלי לאחר שהרופאים נואשו מהבן, הלך לבבא סאלי ואמר לו שזה בגלל שכאשר הוא חוזר בערב שבת מבית הכנסת פושט בגדי שבת מפני החום ולבוש בגדים קלילים ובגלל הביזיון הזה נענש ולכן אם יקבל עליו שיכבד את שולחן השבת בבגדיו המכובדים של שבת תתבטל הגזירה והבן יבריא, כמובן קיבל עליו ואכן הכל חזר לקדמותו.

מעשה שהיה הידור מצוה לעומת כבוד אשתו:

פעם בא אברך לאחד מגדולי הפוסקים בירושלים להראות לו אתרוג מהודר שהוא רוצה לקנות, אותו גדול שאלו שאלה מוזרה קנית כבר שמלה לאשתך לחג, השיבו שאין לו כסף מאחר והוא אברך, אמר לו החכם אם כך האתרוג הזה אינו מתאים לך, כמובן לא הבין אותו אברך ושאל את כוונת הרב, והסביר לו שלפי ההידור של האתרוג הזה בטוח שעולה הרבה כסף ואכן אישר האברך שהוא חסד פרוטה לפרוטה בכדי להשיג אתרוג מהודר, אמר לו הרב יותר חשוב שתקנה אתרוג כשר ואת יתרת הכסף תקיים את השו"ע שחייב אדם לשמח אשתו בחג בבגד נאה.

מעשה בזוג שלא היה להם שלום בית:

באו לפני זוג אשר בביתם לא שרר השלום ותמיד היה מחלוקות עדי שקולות הגירושין תמיד הדהדו בביתם, נסיתי לעשות שלום בית בניהם, אולם הבעל טען כי מאוד קשה לו לחיות עם אשתו היות והוא עובד קשה ודואג לפרנסת הבית ואינו מחסיר מאשתו דבר ואף דואג שלא תתצטרך לעבוד ותהיה פנויה, ותמיד מבקש ממנה שכאשר הוא חוזר בסוף היום שתתלבש ותראה יפה ולא רק כאשר היא יוצאת לרחוב דואגת להתלבש ואילו בבית היא נראית כאחת העובדות מוזנחת לבושה מרושל ומוזנח, ואכן אמרתי לה שהוא צודק הוא מצפה שכאשר מגיע לבית יפגוש אשה כלבבו ושתמצא חן בעיניו, ורמז לדבר כמאמר הכתוב **בתהלים פרק מה (יד) כָּל־כְּבוֹדָהּ בְּתַמְלָךְ; פְּגִימָה מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה**: אשה שמכבדת את עצמה כאשר היא נמצאת פנימה בביתה היא מתלבשת במשבצות זהב שתיראה יפה לבעלה וזוה מוצאת חן בעיניו ומרבה את שלום ביתה, ולצערי לא שמעה לדברי עד שלבסוף התגרשו רח"ל.

מוסר השכל:

נמצאנו למדים עד כמה השפעת מלבושו והופעתו של האדם על עבודתו וסביבתו וחובת האדם לתת את דעתו על הופעתו שתהיה הולמת את מעמדו, ראשית **כשרות מלבושו** שח"ו לא יהיה בו חשש שעטני דבר הגורם שאין תפילותיו מתקבלות, והן **בתפילתו** שלא יבא עם נעלי בית או מרושל או בגדים מקומטים וכדומה לעמוד לפני בורא עולם, והן **בגדי שבת** שמחוייב האדם לשנות בגדיו מימי החול ולקבל את פני השבת בצורה מכובדת אחרת הרי הוא מפגין שאינו חושב על כך, והן **בשולחנו** אשר הוא כמזבח ידע לשבת בצורה מכובדת כאשר היה עושה לו היה מתארח אצלו אדם נכבד על שולחנו, והן **בהליכתו** ברחוב שלא יהיה רבב על בגדו ובפרט בימינו אשר ממאייסים ומשפילים את הבני תורה ושומרי היהדות, והן **בציניעות האשה** שיהיה הלבוש תואם בצבעו ומידתו את ההלכה היהודית, והן **כבוד אשתו** לדאוג לבגדים מכובדים כאשר התחייב, והן **בביתו** האשה צריכה לתת את דעתה שתראה יפה לבעלה כי זוה שומרת את שלמות ביתה, ותן לחכם ויוסף לקח.

בידידות ואהבה
הצב"י מרדכי מלכא ס"ט